

Костякова Анна Анатоліївна

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри обліку і оподаткування
Таврійського державного агротехнологічного університету

СТРАТЕГІЧНИЙ АНАЛІЗ СТРУКТУРИ КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Розглянуто методіку аналізу структури капіталу та її впливу на прибутковість підприємства. Проведено аналіз структури капіталу відповідно до стратегії його розвитку і показників, зумовлених нею. Виявлено раціональні механізми взаємозв'язку фінансового важеля та платоспроможності підприємства в розрізі уніфікованого формату балансу. **Ключові слова:** фінансовий стан підприємства, фінансова звітність, фінансовий важіль, платоспроможність, прибутковість, стратегічна політика, структура капіталу.

Постановка проблеми. У сучасних економічних умовах, які супроводжуються негативним впливом кризових явищ, першочергового значення набуває проблема ефективного управління діяльністю підприємства. При цьому визначальними показниками діяльності суб'єкта господарювання є показники прибутковості [3]. На сьогоднішній день прибутковість підприємства є одним із найголовніших показників, що відображає фінансовий стан суб'єкта господарювання. Даний показник задає мету діяльності підприємства й, тому залишається актуальним питання узагальнення і подальшого розвитку методіки аналізу та оцінки структури капіталу, темпів його зростання, фінансового важеля в структурі капіталу і платоспроможності, які є найважливішими характеристиками фінансово-економічного стану підприємства, оскільки ці показники характеризують економічну привабливість підприємства.

Постановка завдання. На основі викладеного доцільно проаналізувати та здійснити аналіз структури капіталу з метою виявлення її впливу на прибутковість підприємства. Основним завданням є визначення взаємозв'язку фінансового важеля і платоспроможності підприємства в розрізі уніфікованого формату балансу.

Виклад основного матеріалу дослідження. Величина власного капіталу і темпи його зростання, фінансовий важіль в структурі капіталу і платоспроможність є найважливішими характеристиками фінансово-економічного стану підприємства, оскільки за цими показниками зазвичай судять про економічну привабливість підприємства або інвестиційного проекту. Не виникає сумніву в тому, що ці три показники є величинами взаємопов'язаними, при цьому вплив фінансового важеля в структурі капіталу на рентабельність власного капіталу і, отже, темпи його зростання достатньо вивчено і детально описано. Але вплив цього ж фінансового важеля на платоспроможність підприємства, з одного боку, і вплив платоспроможності підприємства на темпи зростання власного капіталу, з іншого боку, ще вимагає об'єктивного розгляду і вивчення [1].

Дійсно, у вітчизняній і зарубіжній літературі за терміном «фінансовий важіль», що відображає співвідношення позикового і власного капіталу, закріпилося досить стійке визначення як чинника, що збільшує рентабельність власного капіталу. Насправді, чим вище фінансовий важіль на початок звітного періоду за рахунок перева-

жання позикових засобів в порівнянні з власними засобами, тим, за інших рівних умов, вище і рентабельність власного капіталу. І проти цього положення важко сперечатися.

Але розрахунок рентабельності власного капіталу за певний період враховує значення фінансового важеля в структурі капіталу тільки на початок звітного періоду, при цьому ні слова не мовиться про величину цього ж фінансового важеля і платоспроможності підприємства на кінець звітного періоду. Виходить, що в гонці за високою рентабельністю власного капіталу ніякої уваги не приділяється ні розподілу власних і позикових засобів, ні обліку платоспроможності на кінець звітного періоду, хоча на початок звітного періоду підприємство може мати досить високий фінансовий важіль і одночасно бути неплатоспроможним.

Крім того, між фінансовим важелем і платоспроможністю підприємства на кінець звітного періоду існує певна суперечність. Це пов'язано з тим, що із збільшенням позикової складової майна платоспроможність підприємства виключно в грошовій формі різко знижується, тобто виникає серйозна проблема з погашенням боргів і зобов'язань підприємства в наступному звітному періоді [1].

Звідси видно, що фінансовий важіль неоднозначно впливає на фінансово-економічний стан підприємства. Його дія різнопланова – зростання рентабельності власного капіталу і його темпів, як правило, призводить до втрати платоспроможності.

В цілях аналізу руху активів, власного і позикового капіталу за звітний період скористаємося типовим бухгалтерським балансом і проведемо ряд перетворень. Для цього представимо активи підприємства (M) у вигляді майна за формою ($M\Phi$) з виділенням грошової ($Mгф$) і негрошової ($Mнгф$) складових:

$$M = M\Phi = Mнгф + Mгф, \quad (1.1)$$

де $Mнгф$ – майно в негрошовій формі включає в себе всі необоротні активи і частину поточних активів – запаси сировини і матеріалів і інші матеріальні цінності, витрати незавершеного виробництва, готова продукція і товари відвантажені, витрати майбутніх періодів і інші запаси. До цієї групи також відносяться податок на додану вартість і вся дебіторська заборгованість, включаючи аванси видані.

$M_{гф}$ – майно в грошовій формі включає всі грошові кошти, короткострокові фінансові вкладення і інші оборотні активи, які можуть бути виражені виключно в грошовій формі або їх ліквідність достатньо висока.

Такий розподіл пояснюється тим, що при аналізі фінансово-економічного стану підприємства необхідно точно визначати форми платоспроможності, віддаючи перевагу більше грошовій формі, ніж негрошовій. Наприклад, дебіторська заборгованість – у вигляді зобов'язань дебіторів розплатитися з даним підприємством – не може розглядатися як реальний платіжний засіб в даний момент часу, оскільки ці зобов'язання хоча і мають вартісний вираз, але ще не отримали, строго кажучи, грошову форму. А тому включення дебіторської заборгованості до складу $M_{гф}$ є передчасним кроком. З іншого боку, аванси видані також не можуть розглядатися як платіжний засіб, оскільки вже мають конкретного адресата в даний момент часу.

Від майна за формою перейдемо до майна за змістом (M) – капіталу ($MЗ$), для чого виділимо власну (BK) і позикову (PK) складові:

$$M = MЗ = BK + PK \quad (1.2)$$

Провівши групування майна за формою і змістом, спробуємо відновити єдність форми і змісту бухгалтерського балансу, що необхідне, перш за все, для оцінки фінансово-економічного стану підприємства.

Для возз'єднання єдності форми і змісту перегрупованих статей бухгалтерського балансу сумістимо майно за формою з майном за змістом методом накладення так, щоб форма отримала зміст, а зміст – форму.

В результаті отримуємо матрицю, в якій все майно за формою розбивається на грошове і негрошове, а все майно за змістом – на власне і позикове.

Дана матриця є уніфікованим форматом балансу в статистиці і в найбільш загальному вигляді характеризує взаємозв'язок видів майна як на початок, так і на кінець звітної періоду, структуру цього майна, а також перевагу тієї або іншої форми або того чи іншого джерела в певний момент часу (табл. 1).

У разі заповнення даної таблиці стає зрозумілою не тільки загальна величина власного капіталу (BK), але і його складових частин – в грошовій ($BK_{гф}$) і негрошовій ($BK_{нгф}$) формі, що явно не видно з традиційної форми бухгалтерського балансу. У свою чергу, грошові кошти ($M_{гф}$) отримують власну ($BK_{гф}$) і позикову ($PK_{гф}$) складові. Можна без зусиль сказати, яка час-

тина грошових коштів належить підприємству, а яка ні.

Найголовніша перевага даної таблиці полягає в тому, що в такій редакції бухгалтерський баланс відновлює форму і зміст одного і того майна. Кожен з чотирьох заштрихованих елементів одночасно входить і до складу активів, і до складу капіталу. І це не випадково, тому що елементи рядка таблиці утворюють майно формою, а елементи стовпця – майно за змістом.

Фінансовою рівновагою є таке співвідношення власних і позикових засобів підприємства, при якому за рахунок власних засобів повністю погашаються як колишні, так і нові борги. При цьому якщо немає джерела для погашення нових боргів в майбутньому, то встановлюються певні граничні умови на використання вже існуючих власних засобів в сьогоднішній день. Це означає, що розмір нових боргів обмежується що розміром вже існують і, отже, очікуваних власних засобів.

Таким чином, розрахована по певних правилах точка фінансової рівноваги не дозволяє підприємству, з одного боку, збільшити позикові засоби, а з іншого, нерационально використовувати вже накопичені власні засоби.

Як індикатор абсолютної платоспроможності, тобто платоспроможності виключно в грошовій формі, може виступати тільки грошовий капітал.

$$ГК = ВГК = BK - M_{нгф} = M_{гф} - PK = BK_{гф} - PK_{нгф}, \quad (1.3)$$

де $ГК$ – грошовий капітал;

$ВГК$ – власні грошові кошти.

Перш за все приймається, що індикатор фінансової стійкості повинен бути величиною позитивною, при цьому виконуються наступні умови: $ГК > 0$; $M_{гф} > PK$; $BK > M_{нгф}$ або $M_{гф} + BK > 1$.

На практиці це означає, що у підприємства залишається позитивне джерело власних засобів в грошовій формі для подальшого розвитку, якби всі зобов'язання і борги були погашені одночасно.

Отже, розрахунок індикатора абсолютної платоспроможності на основі формули грошового капіталу дає можливість спочатку визначити точку фінансової рівноваги, потім судити по знаку індикатора про стійкість або нестійкість даного підприємства, а кількісне значення даного параметра визначає або запас стійкості, або недолік власних засобів в грошовій формі.

Аналіз чинника фінансової стійкості припускає побудову такого ланцюга показників, на підставі якого можна судити про фінансово-економічний стан підприємства. Для цього власний капітал підприємства розподіляється на окремі елементи, кожен з яких може робити певний вплив на результативний показник:

Таблиця 1

Уніфікований формат балансу в статистиці

PK \ BK	Власний капітал	Позиковий капітал	Всього
Майно в не грошовій формі	$BK_{нгф}$ (2874 тис. грн.)	$PK_{нгф}$ (2746 тис. грн.)	$M_{нгф}$ (5620 тис. грн.)
Майно в грошовій формі	$BK_{гф}$ (850 тис. грн.)	$PK_{гф}$ (1697 тис. грн.)	$M_{гф}$ (2547 тис. грн.)
Всього	BK (3724 тис. грн.)	PK (4443 тис. грн.)	M (8167 тис. грн.)

$$\frac{BK}{M} = \frac{BK}{M_{гф}} \times \frac{M_{гф}}{ПК} \times \frac{ПК}{M} = \frac{BK}{M_{нгф}} \times \frac{M_{нгф}}{M} \quad (1.4)$$

Слід зазначити, що даний ланцюг показників може складатися для аналізу статички. Підставляючи в цю формулу дані тільки на початок або тільки на кінець звітної періоду, а також їх приріст, отримуватимемо характеристику власної складової майна на той або інший період часу.

Важливість власної складової майна пояснюється тим, що дане співвідношення об'єктивно характеризує досягнутий економічний потенціал для подальшого розвитку, що за інших рівних умов, дає оцінку і індикатору абсолютної платоспроможності підприємства, і фінансовому важелю як в структурі капіталу, так і в структурі активів (табл. 2).

Зростання власного капіталу повністю залежить від темпів зміни однойменних показників (T), кожен з яких займає певне місце (ранг):

$$T_{BK} > T_{M_{гф}} > T_M > T_{M_{нгф}} > T_{ПК}$$

Таке розташування темпів зростання пояснюється тим, що:

1) все майно повинне розвиватися найбільшими темпами в порівнянні з позиковим капіталом, але не так швидко, як власний капітал:

$$T_{BK} > T_M > T_{ПК}$$

2) темпи зростання майна в грошовій формі повинні випереджати в своєму розвитку всі економічні активи, які, у свою чергу, повинні випереджати темпи зростання майна в негрошовій формі:

$$T_{M_{гф}} > T_M > T_{M_{нгф}}$$

3) для досягнення абсолютної платоспроможності повинне дотримуватися досить строгого обмеження:

$$T_{BK} > T_{M_{нгф}} \text{ або } T_{M_{гф}} > T_{ПК}$$

Звідси видно, що приведений ланцюжок є нормативною послідовністю показників, кожен з яких має свій нормативний ранг, при цьому найбільший ранг (1) привласнюється власному капіталу, а найменший ранг (5) – позиковому капіталу. У свою чергу, підставивши фактичні значення темпів (табл. 3), можна оцінити по ним і фактичні ранги, привласнивши найбільшому

Таблиця 3

Порівняння нормативних рангів з фактичними

Темп росту	Ранги				
	1	2	3	4	5
T_{BK}					
$T_{M_{гф}}$					
T_M					
$T_{M_{нгф}}$					
$T_{ПК}$					

темпу найбільший ранг (1), а найменшому темпу – найменший ранг (5):

– нормативний темп $T_{BK} > T_{M_{гф}} > T_M > T_{M_{нгф}} > T_{ПК}$

– нормативний темп (R) 1 2 3 4 5

– фактичний темп 0,98 2,735 1,178 1,17 1,417

– фактичний темп (F) 5 1 3 4 2

Для зручності порівняння нормативних рангів з фактичними можна побудувати шахову таблицю 3, в якій нормативні ранги розташовуються на лівій діагоналі, а фактичні – відповідно до своїх значень.

Аналіз такої таблиці показує, що всяке відхилення фактичного рангу від нормативного того або іншого показника дає явне уявлення про випередження або відставання фактичного темпу зростання однойменного показника від його нормативного значення. І хоча нормативні темпи показників в даному ланцюгу не встановлюються (це завдання фінансово-економічної служби підприємства), послідовні порівняння фактичних рангів з нормативними дозволяють в спрощеній формі отримати уявлення про фінансово-економічний стан підприємства (у нашому прикладі наочно ілюструється відставання власного капіталу і прискорений розвиток грошових активів і позикового капіталу, внаслідок чого порушується баланс між фінансовим важелем в структурі капіталу і в структурі активів).

Спробуємо поєднати області платоспроможності і зміни темпів власного капіталу. Для цього на підставі даних на кінець звітної періоду одночасно покажемо вплив позикового капіталу і на платоспроможність, і на зростання власного капіталу. З цією метою на векторі позикового капіталу відзначимо три точки, які

Таблиця 2

Вихідні дані для аналізу чинника фінансової стійкості ВСК «Нива» 2018 року, тис. грн.

Показники	На початок періоду	На кінець періоду	Приріст	Темп росту
M	6935	8167	1232	1,178
$M_{нгф}$	6901	8074	1173	1,17
$M_{гф}$	34	93	59	2,735
BK	3799	3724	-75	0,98
$ПК$	3136	4443	1307	1,417
BK / M	0,548	0,456	-0,092	-
$BK / M_{гф}$	111,735	40,043	-71	-
$M_{гф} / ПК$	0,011	0,021	0,01	-
$ПК / M$	0,452	0,544	0,092	-
$BK / M_{нгф}$	0,55	0,461	-0,089	-
$M_{нгф} / M$	0,995	0,989	-0,006	-
$ПК / BK$	0,825	1,193	0,368	-
$M_{гф} / M_{нгф}$	0,005	0,012	0,007	-

беруться з аналізу платоспроможності і власного капіталу:

- точка А, в якій $ПК_1 = 0$, а $BK_1 = M$
- точка В, в якій $ПК_1 = M\alpha\phi_1$, а $BK_1 = M\alpha\phi_1$
- точка С, в якій $ПК_1 = M_1 - BK_0$, а $BK_1 = BK_0$.

Оскільки точка А є загальною і не міняє свого значення, то для ілюстрації взаємозв'язку власного капіталу, фінансового важеля і фінансової стійкості необхідно вирішити питання про розташування точок В і С.

Іншими словами, мова йде про співвідношення власного і позикового майна, в грошовій і негрошовій формі, а отже, вирішується питання про вибір того або іншого пріоритету в розвитку підприємства – платоспроможності в порівнянні з власним капіталом або власного капіталу в порівнянні з платоспроможністю. Внаслідок цього виникають три можливі ситуації:

- ситуація 1, при якій $B > C$;
- ситуація 2, при якій $B = C$;
- ситуація 3, при якій $B < C$.

Перший варіант економічного розвитку найнаочніше ілюструє ситуацію, коли в розділ кута ставиться забезпечення абсолютної платоспроможності підприємства за всяку ціну. При цьому велика вірогідність зниження темпів зростання власного капіталу у разі нестачі власних коштів (точка С) і, як наслідок, залучення позикових.

У цьому сенсі небезпечна ділянка С–В, оскільки щонайменше перевищення позиковим капіталом (вихід за ділянку А–С) граничного значення неминуче призводить до зниження темпів зростання власного капіталу, хоча платоспроможність підприємства залишатиметься досить ви-

сокою. А тому фінансовий важіль в структурі капіталу, надійно забезпечений ліквідними активами (ділянка А–В), вже не зможе забезпечити зростання рентабельності власного капіталу (ділянка С–В). Через останню обставину фінансово-економічна служба підприємства повинна постійно здійснювати контроль загальної величини власного капіталу (режим економії) і стежити за тим, щоб позиковий капітал ніколи не виходив за рамки ділянки А – С.

Другий варіант розвитку відображає повну збалансованість і збіг областей платоспроможності, величини боргу і зміни власного капіталу. Дійсно, зростання власного капіталу на ділянці А–В(С) повністю супроводжується абсолютною платоспроможністю. При цьому темп зростання власного капіталу зменшується з максимальної величини M_1 / BK_0 до 1, а платоспроможність – з $M\alpha\phi_1$ до 0. У свою чергу, позиковий капітал має надійні джерела покриття, а фінансовий важіль (у структурі капіталу і в структурі активів) надає сприятливий вплив на рентабельність власного капіталу (рис. 3).

Третій варіант розвитку ілюструє найбільш типову ситуацію, коли зростання власного капіталу (ділянка А–С) супроводжується спочатку зміцненням платоспроможності (ділянка А–В), а потім її зниженням (ділянка В–С) внаслідок того, що підприємство досить активно користується ефектом фінансового важеля в структурі капіталу. Це пов'язано з тим, що вплив фінансового важеля спочатку досить слабкий (ділянка А–В), не дивлячись на його величину, оскільки велика забезпеченість власними джерелами в грошовій

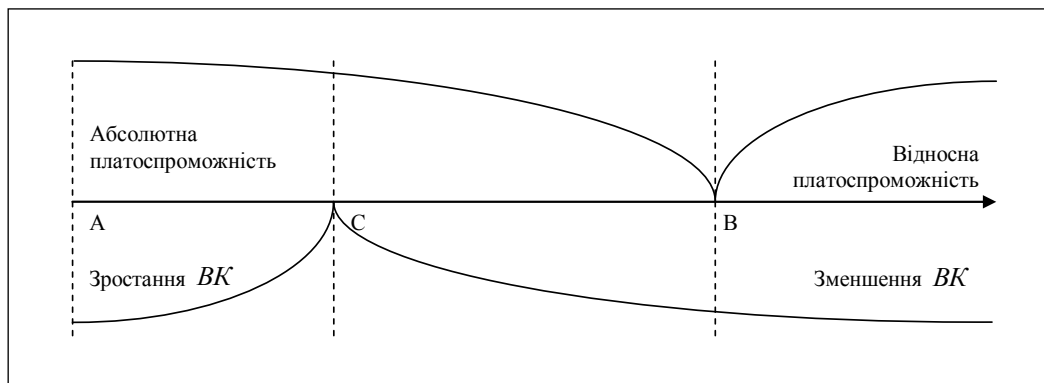

Рис. 1. Ситуація 1 (режим економії, опора на власні сили)

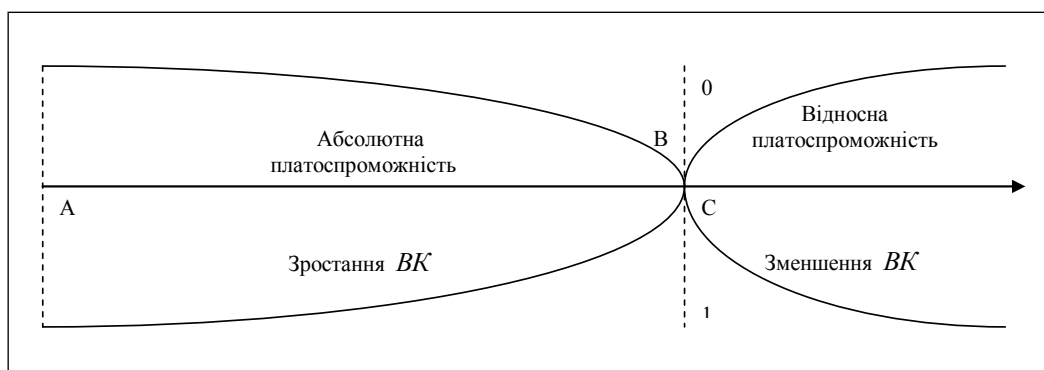

Рис. 2. Ситуація 2 (збалансований варіант, рівновага)

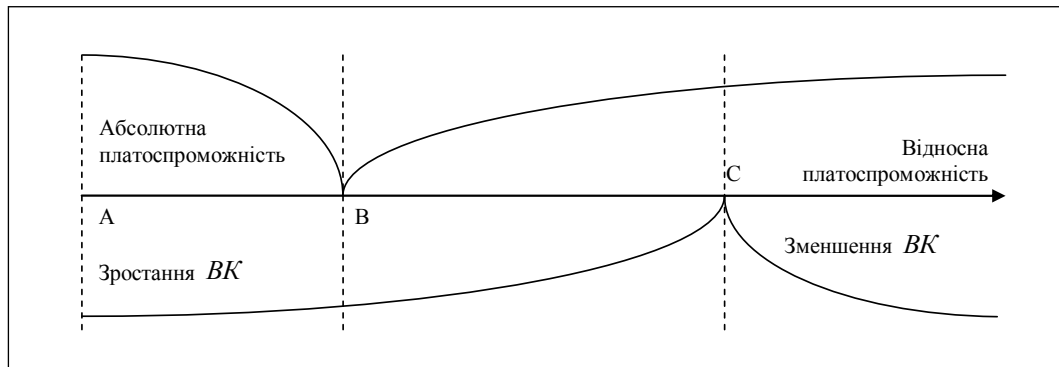

Рис. 3. Ситуація 3 (зростання власного капіталу за рахунок управління фінансовим важелем)

формі. У подальшому з наростанням боргу економічний потенціал знижується (ділянка В–С), що не завжди може привести до бажаної величини рентабельності власного капіталу. Але як тільки борг досягне критичної величини (точка С), власний капітал вже не зможе рости. А тому необхідно постійно стежити за величиною фінансового важеля (особливо на ділянці В – С).

Даний приклад свідчить, що абсолютна платоспроможність зберігається до тих пір, поки загальна величина позикового капіталу на кінець звітного періоду не досягне 93 тис. грн. (точка В). Темп зростання власного капіталу на ділянці А–В поступово знижується з максимально можливого 2,15 (у точці А) до 2,12 (у точці В). Надалі відбувається поступове зниження темпу до 1 (точка С), а індикатор абсолютної платоспроможності знижується від 0 до 4275 тис. грн., оскільки величина загального боргу збільшується з 93 до 4368 тис. грн. Фактично ж із-за високого фінансового важеля в структурі капіталу (1,193) темп зростання власного капіталу досягає лише 0,98, а індикатор знижується до негативної відмітки (4350 тис. грн.), оскільки фінансовий важіль в структурі активів дуже малий (0,012).

Іншими словами, якби вдалося зменшити величину позикового капіталу з 1307 до 93 тис. грн., то підприємство потрапило б в початок зони абсолютної платоспроможності, при цьому різко зріс би і темп зростання власного капіталу. Але оскільки цього все ж таки не сталося, підприємство залишається в зоні відносної платоспроможності, зазнає серйозні труднощі з оборотними коштами, бере у борг кредити і тому не може розраховувати на істотні зміни власного капіталу, високу рентабельність, а також сприятливу структуру активів і капіталу.

В той же час може бути поставлена і зворотне завдання – досягти по можливості високої рентабельності власного капіталу (ділянка А–В). Це означає, що величина темпу зростання власного капіталу тепер повністю залежить від величини фінансового важеля в структурі капіталу на кінець звітного періоду. Тому чим менше цей фінансовий важіль, тим, за інших рівних умов, вище і рентабельність, і тим міцніше платоспроможність підприємства, тобто мова йде про управління власним капіталом, фінансовим важелем і платоспроможністю в реальному масштабі часу.

Таким чином, приведені ситуації економічного розвитку свідчать, що зростання власного капіталу характеризує платоспроможність і фінансовий важіль величинами взаємопов'язаними. Щонайменше порушення пропорцій між цими показниками неминуче веде до погіршення фінансово-економічного стану підприємства або уповільнення його економічного розвитку. З іншого боку, фінансовий важіль в структурі капіталу не може бути безмежно високим, як це витікає з розрахунку рентабельності власного капіталу. Його вплив деколи негативно впливає і на платоспроможність, і на зростання власного капіталу. А тому фінансовий важіль в структурі капіталу має обмежену дію, якщо не користуватися ефектом фінансового важеля в структурі активів.

Висновки з проведеного дослідження. Величина власного капіталу і темпи його зростання, фінансовий важіль в структурі капіталу і платоспроможність є найважливішими характеристиками фінансово-економічного стану підприємства, оскільки за цими показниками зазвичай судять про економічну привабливість підприємства. Тому пропонуємо поєднати області платоспроможності підприємства і зміни темпів зростання власного капіталу, з метою визначення впливу позикового капіталу на платоспроможність і зростання власного капіталу підприємства. Для цього розглядаємо три можливі ситуації економічного розвитку підприємства. Перша ситуація найнаочніше ілюструє забезпечення платоспроможності за будь-яку ціну, саме за рахунок зниження темпів зростання власного капіталу і залучення позикових коштів. Друга ситуація відображає повну збалансованість і збіг областей платоспроможності, величини боргу і зміни власного капіталу. Третій варіант розвитку ілюструє найбільш типову ситуацію, коли зростання власного капіталу супроводжується спочатку зміцненням платоспроможності, а потім її зниженням внаслідок того, що підприємство досить активно користується ефектом фінансового важеля в структурі капіталу. Таким чином, приведені ситуації економічного розвитку показують, що зростання власного капіталу, платоспроможність і фінансовий важіль є величинами взаємопов'язаними, продумане управління якими забезпечить стійкий фінансово-економічний стан підприємства.

Література:

1. Грачев А.В. Рост собственного капитала, финансовый рычаг и платежеспособность предприятия / А.В. Грачев // Финансовый менеджмент. – 2002. – № 2. – С. 57-67.
2. Гуцаленко Л.В. Прибуток: економічна сутність та еволюційні процеси формування / Л.В. Гуцаленко // Агроінком. – 2005. – № 7. – С. 26-32.
3. Іщенко К. І. Фінансова стабільність підприємства / К. І. Іщенко, Т. І. Іщенко // Фінансові та обліково-аналітичні аспекти розвитку економічних систем : збірник тез XV Міжнародної наукової конференції аспірантів та студентів, 26–27 березня 2015 року / відп. за вип. В.В. Рісін. – Львів: ЛІБС УВС НБУ, 2015. – С. 564–566.
4. Ковалев В.В. Финансовый анализ: Управление капиталом. Выбор инвестиций. Анализ отчетности / В.В. Ковалев. – М.: Финансы и статистика, 1998. – 512 с.: ил.
5. Турило А.М. Фінансово-економічні аспекти оцінки результатів і ефективності діяльності підприємства / А.М. Турило // Фінанси підприємств. – 2008. – № 8. – С. 35-44.
6. Шеремет А.Д. Методика финансового анализа: Учеб. пособие / А.Д. Шеремет, Р.С. Сайфулин, Е.В. Негашев. – 3-е изд., перераб. и доп. – М.: Инфра-М, 2002. – 208 с.

Костякова Анна Анатольевна

кандидат экономических наук, доцент,
доцент кафедры учета и налогообложения
Таврического государственного агротехнологического университета

СТРАТЕГИЧЕСКИЙ АНАЛИЗ СТРУКТУРЫ КАПИТАЛА ПРЕДПРИЯТИЯ**Аннотация**

Рассмотрена методика анализа структуры капитала и ее влияние на прибыльность предприятия. Проведен анализ структуры капитала в соответствии со стратегией его развития и показателей, обусловленных ею. Выявлено рациональные механизмы взаимосвязи финансового рычага и платежеспособности предприятия в разрезе унифицированного формата баланса.

Ключевые слова: финансовое состояние предприятия, финансовая отчетность, финансовый рычаг, платежеспособность, прибыльность, стратегическая политика, структура капитала.

Kostyakova Anna Anatoliivna

PhD in Economics, Associate Professor,
Tavria State Agrotechnological University

STRATEGIC ANALYSIS OF THE ENTERPRISE CAPITAL STRUCTURE**Summary**

The method of analysis of the structure of capital and its influence on profitability of the enterprise is considered. The analysis of the structure of capital has been carried out in accordance with the strategy of its development and the indicators caused by it. The rational mechanisms of the relationship between the financial leverage and the solvency of the enterprise in the context of the unified format of balance are revealed.

Key words: financial state of the enterprise, financial reporting, financial leverage, solvency, profitability, strategic policy, capital structure.